

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 9Nt/6/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216010065
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Cimerman
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2017:6216010065.3

Uznesenie

Okresný súd Veľký Krtíš v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Slavomíra Cimermana a prísediacich Mgr. Jána Latináka a Vojtecha Páldiho na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. februára 2017 v trestnej veci proti odsúdenému L. F., nar. XX. XX. XXXX v L. E., trvale bytom V. A., X.. H.. O. XXX/XX, t. č. v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zák. a zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., o návrhu odsúdeného o povolenie obnovy konania takto

rozhodol:

Súd podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh - žiadosť odsúdeného zo dňa 30. 03. 2016 na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 9T/135/2007 v spojení s konaním vedeným na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 5To/69/2010 z a m i e t a , pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

odôvodnenie:

Odsúdený podal dňa 30. 03. 2016 tunajšiemu súdu žiadosť o povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 9T/135/2007. Žiadosť odôvodnil tým, že poukázal na nezákonnosť postupu súdov v základnom konaní, keď súdy porušili pri konaniach a rozhodovaniach zásadu uvedenú v článku 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ako aj jeho základné právo garantované v ustanoveniach Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Súd zásadným spôsobom porušil právo na obhajobu, keď ignoroval dôkaz svedčiaci v prospech neho, a to výpoveď poškodeného. Poškodený menil výpovede, pretože skutok sa nestal tak, ako ho opísal poškodený v prípravnom konaní. Súd zle vyhodnotil znalecké posudky Mgr. Jany Sirankovej a MUDr. Ivety Mikulášovej. Z odsudzujúceho rozsudku nemožno zistiť, ktorými úvahami sa súd riadil pri svojom rozhodovaní a jemu ako účastníkovi konania nezabezpečil právo na spravodlivý súdny proces, preto navrhol súdu po povolení obnovy konania opakovať dôkazný stav a z neho vyvodiť iné právne závery. Aj keď jeho predchádzajúci návrh o povolenie obnovy konania bol zamietnutý, domnieva sa, že toto rozhodnutie pri dodatočnom nevykonaní iných dôkazov sa javí minimálne predčasným a pre neho nespravodlivým.

Odsúdený na verejnom zasadnutí dňa 27. 06. 2016 vzniesol námietky zaujatosti voči celému senátu. Okresný súd Veľký Krtíš uznesením zo dňa 27. 06. 2016 rozhodol tak, že podľa § 32 ods. 3 Tr. por. s odkazom na § 31 Tr. por. členov senátu JUDr. Slavomíra Cimermana ako predsedu a prísediacich Mgr. Jána Latináka a Vojtecha Páldiho nevylúčil z vykonávania úkonov trestnej veci. Odsúdený vzniesol námietku zaujatosti aj voči všetkým sudcom Krajského súdu v Banskej Bystrici. Najvyšší súd Slovenskej republiky pripisom z 10. 10. 2016 trestnú vec vrátil Krajskému súdu v Banskej Bystrici s odôvodnením o odmietnutí meritórne rozhodnúť o námietke zaujatosti vznesenej odsúdeným s poukazom na § 32 ods. 6 Tr. por. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. 10. 2016 sp. zn. 5Nto/11/2016 bolo uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš z 27. 06. 2016 sp. zn. 9Nt/6/2016 podľa § 194 ods. 1 Tr. por. zrušené. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že okresný súd má ďalej pokračovať v konaní, ako keby námietka zaujatosti odsúdeným vznesená nebola.

Odsúdený na verejnom zasadnutí dňa 23. 01. 2017 vypovedal, že doteraz v základnom trestnom konaní ako aj v konaniach o riadnom a mimoriadnom opravnom prostriedku nebol vykonaný dôležitý dôkaz, a to výsluch svedka P. A.. Tento svedok je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová, teda v tom istom zariadení ako on. Tento svedok žil v minulosti vo V. A. a býval spolu s ním a jeho družkou I. O. v byte na ul. X.. H.. O. XXX/XX. V tomto čase s ním býval aj J.B. O., syn I. O.. Svedok A. býval na tejto adrese asi 6 mesiacov. Práve jeho vypočutím by bola preukázaná pravda, ktorej sa nevie dovolať. Iný dôkaz nenavrhol vykonať.

Na otázku súdu, kedy sa dozvedel o tomto dôkaze, ktorý má vyznieť v jeho prospech, uviedol, že v roku 2010.

Na otázku prokurátorky, kedy a kde sa naposledy stretol s P. A., uviedol, že to bolo v roku 2007. Na miesto stretnutia si už nepamätá. Na jej doplňujúcu otázku, odkiaľ má vedomosť o tom, že P. A. je tiež vo výkone trestu odňatia slobody, uviedol, že tuší, že je tam, avšak sa počas výkonu trestu s ním nestretol.

Prokurátorka navrhla súdu vykonať dôkaz a to dotaz na Ústav na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová, či počas výkonu trestu mohlo dôjsť k stretnutiu medzi odsúdeným a označeným svedkom P. A..

Zo spísaného úradného záznamu Okresným súdom Veľký Krtíš dňa 03. 02. 2017 (č. I. 54 v spise) sa potvrdzuje, že pracovníčka ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová pani Q. uviedla, že v ich ústave sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody odsúdený P. A., nar. XX. XX. XXXX, pričom je vysoko pravdepodobné, že došlo k stretnutiu medzi ním a odsúdeným, nakoľko sú umiestnení od seba len jedno poschodie a majú spoločné priestory na stravovanie.

Na verejnom zasadnutí dňa 13. 02. 2017 odsúdený v konečnom návrhu uviedol, že sa pripája k prednesu obhajcu, ktorý navrhol jeho žiadosti vyhovieť, nakoľko na základe výpovede svedka A. na verejnom zasadnutí dňa 13. 02. 2017 došlo k potvrdeniu dôvodov pre povolenie obnovy konania.

Svedok P. A. na verejnom zasadnutí dňa 13. 02. 2017 vypovedal, že je toho času v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová, kde vykonáva trest odňatia slobody. V zariadení je od júla 2015, kedy bol odsúdený na nepodmienečný trest vo výmere 6 rokov 4 mesiace. Odsúdeného pozná z Veľkého Krtíša. Odsúdený mu nie je rodina, je len jeho dobrý kamarát. V čase, keď bol na slobode býval na adrese trvalého bydliska spolu s otcom. Jeho matka mu umrela. Tiež bývala s nimi aj jeho sestra. Spomína si na udalosť, a to presne, ktorá sa stala 18. alebo 19. marca 2008, kedy bol vo Veľkom Krtíši napadnutý rómami. Incident neoznamoval na polícii. Keďže mal strach pred týmito rómami a bál sa, že ho zabijú, požiadal F., či by ho nemohol v byte ukryť. Bolo to v byte na ul. O.. Ihneď po tomto napadnutí sa nasťahoval k F. do bytu, ktorý jeho žiadosti vyhovel. Na tomto mieste sa ukrýval pred rómami asi po dobu 1 mesiaca. Viac v tomto byte nebýval. Počas tejto doby s nimi v byte bývala aj žena odsúdeného I. a „to dieťa“. Počas tejto doby, pokiaľ u nich býval, sa nič zvláštne neudialo. Neskôr v roku 2011, kedy bol ešte na slobode a L. F. už odsúdený v prejednávanej veci, sa dozvedel od I., za čo bol L. odsúdený. Povedala mu, že bol odsúdený za týranie. Už v tom čase v byte na ul. O. u L. nebýval. Nevedel uviesť prečo ho odsúdený L. F. nenavrhol vypočuť ako svedka už v základnom trestnom konaní. Aj v prípade, že by bol tak učinil, nebol by vypovedal, nakoľko nechce mať nič so súdmi spoločné.

Odsúdený nemal pripomienky k vykonanému dôkazu. Súd podľa § 269 Tr. por. prečítal úradný záznam (č. I. 54), aktualizovaný odpis registra trestov (č. I. 55-56) a oboznámil strany s podstatným obsahom vyšetrovacieho spisu zväzok I. a II. v trestnej veci a pripojenými spismi Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3Nt/8/2015 a 9Nt/6/2011.

Prokurátorka v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí dňa 13. 02. 2017 žiadala návrh odsúdeného o povolenie obnovy konania zamietnuť, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy. Svedok A. uviedol, že bezprostredne po 18. 03. 2008 mal bývať v byte odsúdeného. Skutok v trestnej veci sa stal pred tým ako mal svedok bývať u odsúdeného. Tento dôkaz je teda nepoužiteľný. Obžaloba na odsúdeného bola podaná 20. 11. 2007.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr

neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 396 ods. 1 Tr. por. obnovu konania možno povoliť len na návrh oprávnenej osoby.

Podľa § 397 ods. 2 Tr. por. o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, rozhoduje iný samosudca alebo iný senát súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 402 ods. 1 Tr. por. o návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

Obnova konania v trestnom konaní patrí medzi mimoriadne opravné prostriedky. Takýto mimoriadny opravný prostriedok môže podať len oprávnená osoba. Oprávnenou osobou je aj odsúdený. Odsúdený takýto mimoriadny opravný prostriedok podal dňa 30. 03. 2016 (doručené Okresnému súdu Veľký Krtíš). Odsúdený tento mimoriadny opravný prostriedok označil ako Žiadosť o povolenie obnovy konania zo dňa 29. 03. 2016 napísaná v Banskej Bystrici - Kráľovej. Týmto mimoriadnym opravným prostriedkom sa domáhal povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 9T/135/2007 v spojení s konaním vedeným na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 5To/69/2010.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Veľký Krtíš 9T/135/2007 sa potvrdzuje, že okresný súd rozhodol o vine a treste odsúdeného v senáte zloženom z predsedkyne senátu Mgr. Evy Straškovej a prísediacich Evy Paučovej a Ing. Jozefa Mišta. V zmysle uvedeného to znamená, že o návrhu - žiadosti odsúdeného z 30. 03. 2016 na povolenie obnovy konania rozhodol iný senát Okresného súdu Veľký Krtíš, než ten, ktorý rozhodoval v základnom trestnom konaní.

Zákonodarca v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. striktno vymedzil dôvody, kedy možno obnovu konania povoliť. Môže sa to stať vtedy, keď výjdu najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi privodiť odsúdenému iné rozhodnutie o vine, resp. vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, resp. uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, resp. skutočnosti za ktorých bolo upustené od uloženia súhrnného trestu alebo upustenia od potrestania by boli v zrejmom nepomere k závažnosti činu, pomerom páchatel'a a v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš z 22. 04. 2013 č. k. 9Nt/6/2011-136 súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 9T/135/2007 z dôvodu zrušenia tzv. asperačnej zásady na základe nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. 11. 2012 sp. zn. PL.US 106/2011. Už v tomto konaní súd dospel vyhodnotením dôkaznej situácie k záveru, že dôkazy, ktoré odsúdený navrhol vykonať pri rozhodovaní o povolení obnovy konania, nie sú takej povahy, aby v spojení s dôkazmi vykonanými v pôvodnom trestnom konaní mohli priviesť súd k iným záverom o vine odsúdeného. Vypočutá znalkyňa Mgr. Jana Siranková, ktorá v pôvodnom trestnom konaní vypracovala znalecký posudok na maloletého J. O. uviedla, že ani prípadné doplnenie dôkazného stavu, pokiaľ sa týka vyšetrenia osoby maloletého poškodeného, by nemalo vplyv na závery jej znaleckého posudku. Obhajobe odsúdeného v podstate nasvedčovala len výpoveď svedka J. A., ktorý bol vo výkone trestu spoločne s odsúdeným a ktorého vierohodnosť spochybnili ďalší svedkovia, ktorí podľa neho mali takisto chodiť do domácnosti I. O.. Po povolení obnovy konania sp. zn. 9Nt/6/2011 z dôvodu zrušenia tzv. asperačnej zásady (§ 41 ods. 2 Tr. zák.), súd na hlavnom pojednávaní dňa 14. 10. 2013 vypočul obžalovaného (odsúdeného). Obžalovaný sa obhajoval tým, že skutok spáchal maloletý U. K. a jeho obvinili nezákonne. Prokurátor odkázal na dovtedajšiu trestnú minulosť obžalovaného. Súd vyhodnotením zhromaždeného dôkazného stavu dospel opätovne k tomu záveru, že obžalovaného odsúdil na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov nepodmienečne pre jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Z odôvodnenia tohto

rozhodnutia vyplýva, že súd nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti, ale pri určení výmery trestu bral zreteľ na prevahu priťažujúcich okolností, ktoré v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšili dolnú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o 1/3-inu. Na odvolanie obžalovaného a okresného prokurátora vo Veľkom Krtíši Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš z 14. 10. 2013 sp. zn. 9T/135/2007 a rozhodujúc vo veci sám podľa § 208 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zák. odsúdil obžalovaného na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Krajský súd pri hodnotení trestu a konania mu predchádzajúcemu dospel k tomu záveru, že obžalovanému treba trest sprísniť a uložiť mu trest odňatia slobody, ktorý je bližšie k strednej aplikovanej trestnej sadzbe, čo v konkrétnom prípade vyhodnotil za primeraný a zákonný trest odňatia slobody, trest v trvaní 12 rokov.

Z obsahu návrhu na povolenie obnovy konania z 30. 03. 2016 (doručený súdu) možno vyvodiť, že v ňom absentujú dôvody, o ktoré odsúdený opiera svoj návrh. Odôvodnenie návrhu v jeho písomnej podobe je opisom textových častí právnych noriem a opisu zásad trestného konania, čo v podstate korešponduje s jeho predchádzajúcim návrhom o povolenie obnovy konania z 16. 02. 2015. Odsúdený rovnako ako pri posudzovaní návrhu o povolenie obnovy konania sp. zn. 3Nt/8/2015 aj v prejednávanej veci označil až pri výsluchu na verejnom zasadnutí dňa 23. 01. 2017 dôkaz, ktorý nebol v základnom konaní vykonaný a ktorý odôvodňuje iné rozhodnutie o vine a treste. Takýto dôkaz označil výpoveď svedka P. A., ktorý mal bývať v rozhodnom čase s ním a I. O. a jej synom J. v spoločnej domácnosti. Iný dôkaz, o ktorý by opieral odôvodnenosť svojho nového návrhu, neoznačil.

Všeobecne možno konštatovať, že nie je prípustný taký dôvod na povolenie obnovy konania, ktorý spočíva len v tom, že súd v základnom konaní vykonal dokazovanie, ktoré priviedlo rozhodnutie vo veci v neprospech obžalovaného (odsúdeného). Pokiaľ obžalovaný (odsúdený) v základnom konaní disponoval dôkazmi, bol povinný ich označiť. Keď tak neučinil, nemôže to automaticky založiť jeho právo na obnovenie súdneho procesu, lebo by to podkopávalo zásadu právnej stability súdneho rozhodnutia.

Napriek tomu, že odsúdený neoznačil tento dôkaz - výpoveď svedka P. A. v základnom konaní a tiež ani v predchádzajúcom konaní o povolenie obnovy konania, súd aj na návrh prokurátorky rozhodol, že tento dôkaz na verejnom zasadnutí bude vykonaný. Súd takto učinil na verejnom zasadnutí dňa 13. 02. 2017, kedy vypočul svedka P. A.. Tento potvrdil, že v určitej dobe, ktorú ohraničil od 19. 03. 2008 do 19. 04. 2008 (uviedol, že si presne na vec pamätá a že v byte s odsúdeným strávil asi po dobu 1 mesiaca, teda nie po dobu 6 mesiacov ako tvrdí odsúdený), býval v spoločnej domácnosti a nič si také nevšimol, že by sa odsúdený mal správať neprístojne k maloletému poškodenému, resp. k jeho matke I. O.. Svedok vysvetlil dôvod prečo sa mal v tomto čase zdržiavať v byte s odsúdeným. Iné okolnosti viazajúce sa k veci samej neoznačil. Odsúdený mu nie je rodina, je mu len dobrý kamarát.

Aj v prípade, že by súd pripustil, že sa takto mohlo stať t. j., že v tomto čase býval v spoločnej domácnosti svedok s odsúdeným, stalo sa tak v roku 2008, pričom skutku sa mal odsúdený dopúšťať v období od presne nezisteného dňa v mesiaci október 2006 do 11. 05. 2007 v byte na ul. O. XXX/XX vo Veľkom Krtíši. Súd túto výpoveď svedka P. A. vyhodnotil ako účelovú v snahe napomôcť odsúdenému v zabezpečení relevantného zákonného titulu pre povolenie obnovy konania. Súd vyslovil, že svedok P. A. mohol byť na túto výpoveď odsúdeným nahováraný, keďže obidvaja v súčasnosti vykonávajú trest odňatia slobody v rovnakom zariadení a ako vyplýva aj zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová nemožno vylúčiť, ba dokonca je vysoko pravdepodobné, že sa spolu mohli na túto tému baviť.

Povinnosťou súdu v konaní o povolenie obnovy konania bolo skúmať správnosť právoplatného rozsudku v tom rozsahu, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú také závažné, že odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdmi v pôvodnom konaní. Súd zistil, že v pôvodnom konaní bolo správne aplikované ustanovenie o ukladaní trestu a jeho výmery. Súd konštatoval, že odsúdený vo svojom návrhu neuviedol také skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, čím neboli splnené podmienky predpokladané v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania.

Vina odsúdeného L. F. bola v pôvodnom konaní spoľahlivo preukázaná a súd svoje rozhodnutia založil na spoľahlivo zistenom skutkovom stave veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Taktiež uložený trest v úrovni strednej trestnej sadzby je podľa názoru súdu spravodlivý, keďže odsúdený bol v doterajšom živote viackrát súdne trestaný a odsúdený, a to aj k nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Podľa názoru súdu uložený mu trest, ktorý v súčasnosti vykonáva, je spravodlivý a v pôvodnom konaní bola aj dostatočne zohľadnená individualizácia trestu, preto žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy navrhované odsúdeným by v tomto prípade nemohli viesť k inému rozhodnutiu pre odsúdeného priaznivejšiemu o treste, ako tomu bolo v pôvodnom konaní.

Nemožno opomenúť, že terajší návrh o povolenie obnovy konania je v podstate tretím v poradí návrhom odsúdeného, pričom pri skončení vyhodnotenia dôkazného stavu v tom-ktorom konaní vždy vyhlásil, že iné dôkazy, pre ktoré žiada povoliť obnovu konania, nemá. Súčasné tvrdenia odsúdeného a jeho obhajoby sú v podstate opakovaním argumentácie odsúdeného v pôvodnom konaní ako aj v predošlých konaniach o povolení obnovy, kedy okrem iného súdy hodnotili v rámci dokazovania nielen zdravotný stav poškodeného J. O.Ú., a to znaleckým dokazovaním, skúmali vierohodnosť jeho výpovedí, ale aj v prejednávanej veci súd vypočul svedka P. A., ktorého odsúdený označil ako korunného svedka, pričom ani jeden z týchto dôkazov nemohol zmeniť ustálený dôkazný a právny stav veci. Obhajobu odsúdeného možno vyhodnotiť ako snahu stále novými návrhmi - žiadosťami o povolenie obnovy konania zvrátiť zistený stav v otázke viny a uloženého trestu. Odsúdený v súčasnosti vykonáva dlhoročný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený na základe vyhodnotenia dôkazného stavu, ktorý navrhli vykonať strany konania, a teda pokiaľ odsúdený už v základnom konaní disponoval aj s inými dôkazmi, na ktoré postupne v nových návrhoch o povolenie obnovy konania poukazuje, nemôže to založiť zákonný dôvod pre povolenie obnovy konania, nakoľko zo zákonného ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že súd môže povoliť obnovu konania len vtedy, ak výjdu najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli skôr neznáme a takýmto dôkazom určite výsluch svedka P. A., na vykonaní ktorého odsúdený trval a tento dôkaz označil ako korunný, nebol.

Súd s poukazom na vyššie uvádzané okolnosti rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 dní od oznámenia na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu.